

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Formaalet med foranstaaende Lovforslag er at aabne Personer, henhørende til de ubemidlede Klasser, Afgang til paa billige Vilkaar at kunne erhverve for dem og deres Enker en Alderdomsforsørgelse.

Om der end ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag særlig har været tænkt paa de til Arbejderklassen henhørende Personer, har man dog anset det for umuligt udtryffeligt at begrænse Afdgangen til at indtræde i Anstalten til disse, idet Samfundets forskjellige Klasser gaa saa umærkeligt over i hinanden, at Grændserne ikke kunne drages paa en saadan Maade, at Ingen, der ifølge samtlige Forhold maa anses kvalificeret til at nyde Godt af Anstalten, udelukkes, og at kun kvalificerede tilstaaes Afgang. Man har derfor søgt ad en anden Vej at naa det samme Maal, nemlig ved at begrænse det, som gennem Anstalten kan opnaas, saaledes, at det i Almindelighed maa forudsættes kun at være attraaet for aldeles ubemidlede Personer, og ved kun at tilstede Afgang fra den Alder, hvor Vedkommende kan antages at blive selvverhørende og selvbestemmende. Vistnok vil det herved ikke absolut være udelukket, at Andre end de nævnte Personer overhovedet kunne erholde Afgang til Anstalten, men, hvad man maa lægge særlig Vægt paa, der opnaas herved, at Ingen, som maa siges at være kvalificeret, udelukkes.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal man derhos gjøre følgende Bemærkninger.

Til § 1.

For at der kan ydes den størst mulige Sikkerhed for, at Anstalten til enhver Tid kan opfylde sine Forpligtelser, er det foreslaaet, at Anstalten oprettes under Statens Garanti. Man har derhos anset det for hensigtsmæssigt og mest økonomisk, at dens Administration ledes af Bestyrelsen for Livsfor sikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, der fra sin øvrige Virksomhed vil medbringe den fornødne Indsigt og praktiske Dugtighed, idet Anstalten dog især skal staa som en selvstændig Anstalt.

Til § 2.

At Staten foruden ved at yde sin Garanti træder støttende til for at tilvejebringe billige Vilkaar for Erhvervelsen af den

her omhandlede Alderdomsforsørgelse, turde være naturligt, naar henses til den store Betydning for det hele Samfund, saadanne Forsørgelser have. I Overensstemmelse hermed har man foreslaaet, dels at Interessenterne fritages for at udrede Udgifterne ved Anstaltens første Indretning og de aarlige Udgifter ved Anstaltens Bestyrelse, hvilke Udgifter skulle afholdes af Statskassen, dels at Statskassen yder et Tilskud til Supplerings af de af Interessenterne tegnede Livrenter. Da der endnu ikke findes Erfaring om, hvorledes en Anstalt som den heromhandlede vil blive benyttet og vil virke, og da det er af Bigtighed, at den Statskassen derigennem paalagte Byrde til enhver Tid nøie kendes, har man anset det for nødvendigt at begrænse Størrelsen af den Byrde, der foreløbig i det Høieste kan paalægges Statskassen, til et bestemt Beløb, i hvilken Henseende 2 Millioner Kr. anses for passende. Skulde Forsøget svare til Forventningerne og det, naar der fuldt ud er disponeret over disse 2 Millioner Kr., findes hensigtsmæssigt vedblivende at modtage nye Tegninger paa samme Vilkaar som tidligere, vil der selvfølgelig kræves yderligere Tilskud af Statskassen. Men det forudsættes, at Saadant da vil ske ved en ny Lov, ved hvilken der vil kunne tages fornødent Hensyn til de imidlertid indvundne Erfaringer.

Til § 3.

Bestemmelsen, at man kun kan indtræde som Interessent imellem 18 og 45 Aars Alderen, er begrundet i, at det hovedsagelig er i denne Periode, at den fulde Erhvervsøve og dermed ogsaa Evnen til at afgive Noget af det Erhvervede til fremtidig Forsørgelse er tilstede. Men hertil kommer, at man ogsaa ved denne Begrænsning har søgt at opnaa, at Anstalten ikke benyttes af Andre end dem, for hvem den er bestemt. En fuldstændig Udelukkelse kan, som alt ovenfor bemærket, ikke opnaas, men ved at sætte 18 Aars Alderen som det Tidspunkt, til hvilket man først kan indtræde som Interessent, har man søgt at hindre, at Anstalten benyttedes til Børneforsørgelse.

Ved at lukke Afdgangen med det 45 Aar — medens Livrenten ordentligvis først bliver virksom efter det fyldte 55 Aar — hvorved der bliver en Opsættelsestid af 10 Aar, forhindres, at der ydes Tilskud til Erhvervel-